

Dosar nr. 30/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 5J

Ședința publică din 30 martie 2016

Președinte - Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.h) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția

Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător Y și pârâțul judecător X, personal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că procedura de citare este legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul asupra cererilor prealabile:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că au fost depuse la dosar, de către pârât, înscrisuri pe care Secția nu le-a încuviințat ca probă la termenul anterior. La acel termen, pârâțul nu a solicitat să se administreze noi probe cu înscrisuri, în ceea ce privește complexitatea și numărul de dosare rulate, tocmai pentru că Inspekția Judiciară administrase deja aceste probe. Aceste înscrisuri sunt noi și vizează alte perioade decât cele care au făcut obiectul cercetării disciplinare.

Pârâțul, personal, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar, în condițiile art.254 C.pr.civ., arătând că administrarea acestei probe nu prilejuiește amânarea judecării, iar înscrisurile respective sunt evidente din sistemul ECRIS. Apreciază ca fiind utilă și concludentă soluționării cauzei această probă, teza probatorie fiind aceea a dovedirii volumului de activitate pe ultimii ani.

Mai arată pârâțul că probațiunea Inspekției Judiciare nu a fost loială, în acțiunea disciplinară făcându-se vorbire de faptul că au existat amânări de pronunțare și anterior perioadei de referință, menționându-se în acest sens o lună din cursul anului 2013, astfel încât este relevant a dovedi volumul de activitate pe ultimii ani.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că pârâțului i s-a acordat termen pentru studierea dosarului, iar aceste înscrisuri nu au fost depuse până

astăzi. Probele se administrează într-o anumită ordine, conform dispozițiilor codului de procedură civilă, neputând fi administrate în rate.

În consecință, solicită respingerea probei cu înscrisuri, apreciind că nu este relevantă, nefiindu-i favorabilă pârâtului, întrucât valorile sunt mai mici decât cele reținute de către Inspekția judiciară.

Secția, având în vedere dispozițiile prevăzute de art.254 alin.(2) pct.4 rap. la art.255 din Codul de procedură civilă, încuviințează proba cu înscrisuri solicită de pârât, considerând-o utilă și concludentă soluționării cauzei.

Secția procedează la audierea martorilor Z – judecător în cadrul Judecătoriei ... și Q - prim procuror adjunct din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul ... , declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, martori, grefă și atașate la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, avându-se în vedere numărul și frecvența cazurilor în care pârâtul a înțeles să amâne pronunțările, existând situații în care a amânat pronunțarea de 20 de ori în mod nejustificat. În urma verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, au fost identificate situații în care s-a ajuns la concluzia că pârâtul nu și-a studiat temeinic dosarele, acesta fiind motivul amânării de pronunțare și a repunerii pe rol.

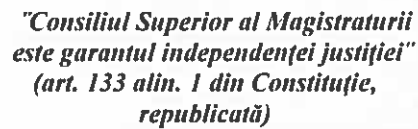
În ceea ce privește latura subiectivă, consideră că vinovăția pârâtului rezultă din faptul că acesta nu și-a studiat temeinic dosarele, din conduita pasivă

adoptată pe parcursul soluționării cauzelor analizate, din numărul mare al situațiilor în care pârâtul a amânat pronunțările, acesta fiind singurul judecător din instanță care procedează în acest fel, fapt ce a avut drept consecință prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare.

De asemenea, se solicită a se avea în vedere că pârâtul a participat la 355 de ședințe de judecată în anul 2014, rulând 2607 dosare, a pronunțat 383 de hotărâri, mai multe decât cele menționate în înscrisurile depuse de acesta la termenul de azi, unde se menționează că a pronunțat 372 de hotărâri, iar complexitatea reținută de Inspekția Judiciară este de 3003 puncte, spre deosebire de complexitatea de 2588 de puncte, ce rezultă din înscrisurile depuse de pârât la dosarul cauzei pentru anul 2014.

Totodată, se arată că în anul 2015, până la 20 iunie, perioada pentru care s-a efectuat cercetarea disciplinară, pârâtul a participat la 127 de ședințe, a rulat 1910 dosare și a soluționat 218 dosare. Mai arată că nu s-a susținut niciodată de către Inspekția Judiciară faptul că pârâtul nu este un judecător bine pregătit profesional, mai mult, în rezoluția de începere a cercetării disciplinare s-a reținut că acesta se preocupă în mod constant, atât de pregătirea sa, cât și de participarea la activitățile extrajudiciare, aspect confirmat și de președintele instanței.

În ceea ce privește redactarea cu întârziere a hotărârilor, reprezentantul Inspekției Judiciare arată că pârâtul a depășit într-un număr însemnat de dosare termenul legal pentru redactarea hotărârilor, respectiv într-un număr de 149, arătând totodată că la ultima raportare, la finele anului 2015, avea încă 30 de dosare neredactate în termen, iar până în luna martie pârâtul a redactat și aceste

3

în sarcina sa, consideră că a verificat în termenul legal măsura arestării preventive, respectiv în a 25-a zi, amânând pronunțarea o zi în termenul de definitivare a măsurii înlocuirii. Inspecția Judiciară susține că există un termen suplimentar sau obligație de diligență, suplimentară termenului legal de 30 de zile pentru fixarea termenului de verificare, în acest sens invocându-se decizii obligatorii, respectiv decizia nr.336/2015 și decizia nr.372/2009 – recurs în interesul legii. Se arată că, în fiecare dintre aceste două situații au existat niște termene, fiind o altă materie, a prelungirii arestării preventive, iar în cazul de față este vorba despre materia verificării de către judecătorul de cameră preliminară a unei măsuri dispuse, pentru care nu există decât un singur termen, cel de 30 de zile și nicio altă obligație de diligență. Se mai arată că există o obligație a judecătorului din calea de atac, respectiv în cazul contestației formulate de către procuror, judecătorul fiind obligat să soluționeze această contestație anterior expirării termenului.

Pârâtul arată că în Hotărârea prealabilă nr.25/2014 se tratează despre analogia legii, respectiv „*aplicarea prin analogia legii penale, drept substanțial sau procedural constituie o problemă controversată. Potrivit unei opinii, având în vedere că normele de procedură sunt de strictă interpretare, ele nu se pot extinde și la alte situații prevăzute de lege. Potrivit altei opinii, în concordanță cu principiul egalității de tratament se acceptă aplicarea prin analogie exclusiv a normelor cu caracter favorabil inculpatului*”, cum este cazul și în speță, „*analogia presupune extinderea aplicării unei norme penale cu privire la o situație nereglementată expres, dar care este asemănătoare cu cea descrisă de norma respectivă*”. Or, în cazul din speță situația nu este asemănătoare, nu se aplică de

plano și dacă s-ar aplica ar fi în defavoarea inculpatului, care în teza propusă de Inspecția Judiciară, a existenței unei obligații de diligență suplimentară a magistratului, ar trebui ca întotdeauna inculpatul să fie arestat. Însă, legiuitorul nu a reglementat expres o astfel de procedură, în cazul de față neexistând decât o singură obligație a judecătorului și o marjă de apreciere suficient de largă de 30 de zile, în care să se poată face verificările.

Înlocuirea unei măsuri preventive nu are ea însăși condiții de validitate, ci în ipoteza în care exista o măsură preventivă anterioară și se dispune o altă măsură preventivă, singurele condiții de validitate sunt cele prevăzute de lege pentru noua măsură dispusă.

În acest sens Mihai Udroi, în noul Cod de procedură penală, fila 486, arată că „înlocuirea măsurii arestării preventive este măsura procesuală ce poate fi dispusă în situația în care s-au schimbat temeiurile și condițiile ...”. și că, „în cazul dispunerii arestării preventive în lipsă, nu există nici un impediment legal pentru formularea unei cereri de revocare chiar înainte de punerea în executare a mandatului de arestare”.

Astfel, în lumina noului Cod de procedură penală, există diferențe între măsura preventivă a controlului judiciar și liberarea provizorie sub control judiciar, respectiv, potrivit vechiului Cod de procedură penală, nu se putea dispune liberarea provizorie, atâta timp cât nu era în ființă măsura arestării preventive, în acest sens fiind pronunțată Decizia nr.17/2011 – recurs în interesul legii, care prevede că „din interpretarea coroborată a dispozițiilor legale ce reglementează instituția juridică a liberării provizorii se reține că o condiție esențială și prealabilă formulării unei

cereri de liberare provizorie care reiese implicit din conținutul normelor în materie, o constituie preexistența măsurii arestării preventive legal luate față de învinuit sau inculpat. Examinarea pe fond a cererii de liberare provizorie presupune în primul rând verificarea prealabilă a subzistenței temeiurilor...".

Pârâtul arată că această situație nu este aplicabilă și în cazul măsurii preventive a controlului judiciar, considerând astfel că tot ceea ce trebuie respectat când se dispune controlului judiciar, sunt condițiile de validitate pentru luarea unei astfel măsuri.

Cu privire la criteriile folosite de Inspekția Judiciară pentru a caracteriza o faptă ca și abatere disciplinară, pârâtul susține că nu există o altă normă legală decât cea care prevede termenul de 30 de zile, nefiind vorba de o încălcare gravă sau flagrantă a unor norme elementare.

În ceea ce privește fapta constând în amânarea în mod repetat a pronunțării, urmată uneori de repunerea pe rol a cauzelor, precum și de nerespectarea termenului legal pentru motivarea hotărârii arată că, în întâmpinare, a invocat faptul că încadrarea faptelor este greșită, întrucât „întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor din motive imputabile” este reglementată de teza a -II-a a articolului 99 lit. (h) din Legea nr.303/2004 și se referă la întârzierea în emiterea mandatelor de arestare, întârzierea în emiterea mandatelor europene și la orice alte lucrări care nu au caracter judiciar. Faptele ce i se impută se încadrează în dispozițiile prevăzute de art.99 lit.h) teza I-a care prevăd ca fiind abatere disciplinară „nerespectarea în mod repetat din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor”.

Fapta constând în „întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor din motive imputabile”, se referă la obligațiile pe care le au judecătorii, obligații prevăzute distinct în art.91 din Legea nr.303/2004 potrivit căroră „judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite”.

Astfel, susține că în mod eronat a fost învinuit de săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) teza a –II-a din Legea nr.303/2004, considerând că nu a fost cercetat pentru o astfel de faptă.

Pârâtul arată că în anul 2015 a fost printre primii judecători în ceea ce privește încărcătura dosarelor, iar în anul 2014 a avut de două ori mai multe dosare decât restul celorlalți judecători ai instanței. De asemenea, în anul 2013 încărcătura pe complet a fost tot de două ori mai mare decât a celorlalți judecători ai instanței și acest lucru rezultă din evidențele informatice aflate la dosar.

Solicită să se aprecieze caracterul imputabil al acestor întârzieri în funcție de situația privind volumul mare de activitate, arătând că niciodată nu s-a plâns de această situație, însă nu a reușit să managerizeze timpul astfel încât să respecte termenele. Lipsa de imputabilitate rezultă din gradul de încărcare al completului, din modul în care a lucrat, motivările hotărârilor fiind ample, iar problemele de drept abordate fiind spinoase. De asemenea, arată că, de aproximativ o jumătate de an, nu mai are amânări de pronunțare și nici întârzieri în redactarea hotărârilor, precizând că regretă situația creată.

În concluzie, solicită respingerea acțiunii. Depune la dosar înscrisuri în susținerea celor arătate.

Inspekția Judiciară, în replică, arată că în răspunsul la întâmpinare a fost

atins fiecare punct din aspectele invocate de către domnul judecător X și precizează că s-a ținut cont de practica constantă a Secției pentru judecători în materie disciplinară. De asemenea, precizează că încărcătura completului de care face vorbire pârâtul a fost sub volumul optim prevăzut de hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, fiind de 2369 de puncte în anul 2014 și de 2645 de puncte în anul 2015.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.30/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) și lit. t) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în „nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea

repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile", respectiv „exercitarea funcției cu gravă neglijență”.

În motivarea acțiunii se arată că domnul judecător X a procedat, în mod repetat, într-un număr semnificativ de cauze, la amânarea succesivă a pronunțării, pe o perioadă mai mare de 15 zile în materie penală (în raport de dispozițiile vechiului cod de procedură penală), respectiv mai mare de 30 de zile (în raport de dispozițiile noului cod de procedură penală), amânare urmată în unele dintre cauze de repunerea acestora pe rol, fiind încălcate astfel dispozițiile art.391 din Noul Cod de procedură penală și respectiv art.306 din Vechiul Cod procedură penală. De asemenea, se arată că domnul judecător a depășit termenul de redactare a hotărărilor într-un număr mare de cauze și cu un număr mare de zile.

De asemenea, s-a mai arătat, cu referire la dosarul nr.../320/2014, că termenul stabilit de pârât pentru verificarea măsurii arestării preventive în procedura de cameră preliminară nu a permis ca instanța de control judiciar să se pronunțe asupra contestației formulate, înainte de împlinirea termenului pentru care a fost dispusă măsura, cu consecința constatării încetării de drept a măsurii arestării preventive, astfel încât, la momentul punerii în libertate a inculpatului W1, încheierea prin care măsură arestului preventiv pentru acest inculpat fusese înlocuită cu măsura controlului judiciar, nu era definitivă.

Inspecția Judiciară precizează că faptele reținute sunt probate cu înscrisuri.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâtul, la data de 6.11.2015, a depus întâmpinare în care a arătat că, sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) din Legea nr.303/2004 lipsește obiectul rezoluției din 2.02.2015, având în vedere că este învinuit de nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, constând în nerespectarea termenelor de pronunțare, motivare sau repunerea nejustificată a cauzelor pe rol, cu urmarea negativă a afectării dreptului părților de soluționare a acestora într-un termen rezonabil.

Mai arată pârâtul că teza a- II- a articolului 99 lit .(h) din Legea nr.303/2004 are în vedere nerespectarea altor atribuții decât cele expuse în acțiunea disciplinară, astfel că, din punct de vedere juridic, este învinuit de o singură abatere disciplinară, constând în nerespectarea obligației de soluționare cu celeritate a cauzelor.

Tot cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(h), domnul judecător X arată că nu este întrunită latura subiectivă cerută de lege, având în vedere că a avut cel mai mare volum de activitate din toată secția, majoritatea amânărilor de pronunțare și a repunerilor pe rol având la bază aceeași cauză, respectiv suprasolicitarea și surmenajul.

Sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(t) din Legea nr.303/2004 domnul judecător a arătat că a respectat normele de procedură și termenele prevăzute de lege, iar obligația de diligență de care face vorbire Inspekția Judiciară, nu este prevăzută de nicio dispoziție legală.

Precizează că Ministerul Public a avut la dispoziție o zi întreagă și o după amiază pentru a formula contestație, însă nu a făcut acest lucru, iar soluția prin care

s-a constatat încetarea de drept a arestării preventive a fost pronunțată la 10 minute după ce expirase măsura, protejând dreptul la libertate al inculpatului.

În întâmpinare, domnul judecător a mai arătat, fără a mai susține în concluziile orale, că cercetarea disciplinară pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(t) din Legea nr.303/2004 s-a efectuat în mai mult de 60 de zile de la data începerii, fără să se dispună prelungirea, fiind astfel încălcate dispozițiile prevăzute de art. 46 alin.(6) din Legea nr.317/2004.

Inspecția Judiciară a depus la dosar răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea excepțiilor și apărărilor formulate de pârâtul X.

La termenul din 25.11.2015, pârâtul a fost audiat în fața secției, reluând în esență susținerile din întâmpinare, precum și apărările avute pe parcursul cercetării disciplinare.

Au fost administrate probele cu înscrisuri și martori.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin referatul din data de 21.04.2015 s-a propus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare pentru a se verifica dacă există indiciile săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, constând în exercitarea funcției cu rea credință sau gravă neglijență, ca urmare a constatării încetării de drept a măsurii arestării preventive a inculpatului W1, în dosarul cu

nr.../320/2014, în care instanța nu a verificat în termenul prevăzut de lege dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea și menținerea arestării preventive.

Referatul a fost avizat de către Inspectorul șef al Inspecției Judiciare și Inspectorul șef de serviciu al Direcției de Inspecție judiciară pentru judecători, lucrarea fiind înregistrată pe rolul Direcției de Inspecție Judiciară pentru judecători sub numărul 2366/IJ/1420/DIJ/2015.

Sesizarea din oficiu a fost înregistrată la Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru judecători la data de 24.04.2015 sub lucrarea cu numărul 2366/IJ/1420/DIJ/2015 și repartizată inspectorului judiciar la data de 29.04.2015. La data de 05.05.2015 au fost solicitate relații necesare soluționării lucrării președintelui Curții de Apel

La lucrare au fost înaintate relațiile solicitate de la Curtea de Apel ... la data de 19.05.2015.

La data de 21.05.2015 a fost avizată în temeiul art.11 alin.(4) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară prelungirea termenului de 45 de zile prevăzut de art.45 alin.(3) din Legea nr.317/2004, cu încă 45 de zile.

La data de 22.07.2015 au fost finalizate verificările prealabile.

În urma verificărilor prealabile efectuate, **prin rezoluția din 22.07.2015**, dată în lucrarea cu nr.2366/IJ/1420/DIJ/2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător X de la Judecătoria ... sub aspectul existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) din Legea

nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Prin referatul din data de 10.06.2015 s-a propus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare pentru a se verifica dacă există indiciile săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, de către domnul judecător X de la Judecătoria ... în ceea ce privește instrumentarea dosarului cu nr....320/2013 al Judecătoriei

Cu adresele nr.964/08.05.2015, 964/19.05.2015, 964/20.05.2015 au fost comunicate de către Conducerea Curții de Apel ... datele solicitate.

Sesizarea din oficiu a fost înregistrată la Inspectia Judiciară - Direcția de inspecție pentru judecători la data de 10.06.2015 și repartizată inspectorului judiciar la data de 12.06.2015. La data de 16.06.2015 au fost solicitate relații necesare soluționării lucrării președintelui Curții de Apel ..., iar la data de 28.08.2015 au fost finalizate verificările prealabile.

În urma verificărilor prealabile efectuate prin rezoluția din 28.08.2015 dată în lucrarea cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător X de la Judecătoria ... sub aspectul existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Prin referatul din data de 31.08.2015 s-a propus și a fost avizată conexarea lucrării cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015 la lucrarea cu nr.2366/IJ/1420/DIJ/2015.

La data de 31.08.2015, în lucrarea cu nr.2366/IJ/1420/DIJ/2015 conexată cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015, s-a procedat la informarea domnului judecător X, asupra declanșării cercetării disciplinare împotriva sa și a datei stabilite în vederea audierii. La aceeași dată, i-au fost comunicate în copie rezoluția din data de **22.07.2015** din lucrarea cu nr.2366/IJ/1420/DIJ/2015 prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare sub aspectul existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și rezoluția din data de **28.08.2015** din lucrarea cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015 prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare sub aspectul existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, faptul că la data de 31.08.2015 s-a dispus conexarea lucrării cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015 la lucrarea cu nr.2366/DIJ/1420/DIJ/2015, precum și invitația adresată domnului judecător de a fi prezent la sediul Judecătoriei ..., în data de 09.09.2015, începând cu ora 9,30, pentru a fi audiat și a participa la desfășurarea cercetării disciplinare dispusă prin cele două rezoluții înaintea menționate.

După studierea dosarului, domnul judecător a arătat că este de acord să fie ascultat și să prezinte în scris punctul de vedere cu privire la rezoluțiile de începere a cercetării disciplinare din 22.07.2017 și respectiv din 28.08.2015, de începere a cercetării disciplinare din lucrarea cu nr.2366/IJ/1419/DIJ/2015 și lucrarea cu nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015, conexate, puncte de vedere ce se află la dosar.

Cercetarea disciplinară s-a finalizat la data de 09.09.2015.

Prin urmare, având în vedere faptul că prin rezoluția din **22.07.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare** față de domnul judecător X sub aspectul existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, iar **cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 09.09.2015**, termenul de 60 de zile prevăzut de art.46 alin.(6) din Legea nr.317/2004 a fost respectat, motiv pentru care apărarea formulată de pârât sub acest aspect este neîntemeiată.

De asemenea, prin rezoluția din 28.08.2015, dată în lucrarea nr.3374/IJ/2035/DIJ/2015, s-a dispus începerea cercetării disciplinare sub aspectul existenței indiciilor privind săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, abatere în raport de care s-a efectuat și cercetarea disciplinară a pârâtului, iar acesta și-a făcut apărările, astfel încât nu se poate susține că cercetarea disciplinară nu a avut ca obiect fapta constând în nerespectarea termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată, secția reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr.

24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Textul prevăzut de art. 99/1 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru ca această faptă să fie ilicită, este necesar ca pârâtul să fi încălcat norme imperative pe care ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

Conținutul legal al faptei cu care a fost sesizată Secția de judecători, ca instanță de judecată, de titularul acțiunii disciplinare, Inspekția Judiciară, îl constituie exercitarea funcției cu gravă neglijență de către pârâtul X într-o cauză concretă.

Legiuitorul definește ce se înțelege prin grava neglijență la art. 99/1 alin. (2), din Legea nr. 303/2004, republicată: „Există gravă neglijență atunci când

judecătorul ... nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai susmenționată, este necesar a fi analizată existența elementelor specifice răspunderii disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmăririi acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârât prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Sub aspectul situației de fapt, în ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, secția reține următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria ... din data de 08.08.2014, emis în dosarul nr. .../P/2014, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților W2, W3 și W1, sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de șantaj, prev. de art. 207 alin.1, 3 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit.a Cod penal, constând în aceea că, aflându-se pe teritoriul jud. M., în perioada 10.07.2014-16.07.2014, au constrâns prin amenințare persoana vătămată W4 să le predea o sumă de bani, inițial 7000 Euro, sau un vițel din curtea acestuia și ajungând în final să se limiteze la 3000 Euro, asigurând-o că în cazul în care o va face nu vor mai sprijini pe numitul W5, care le solicitase să o bată până la stadiul de coma, venind în acest scop la domiciliul persoanei vătămate sau apelând telefonic persoana vătămată și

folosind inclusiv amenințări explicite la adresa acesteia sau a familiei acesteia, formulate direct, în prezența sa ori prin telefon, sau indirect, în conversația telefonică prin care au solicitat bani fiului persoanei vătămate din Germania.

Inculpații W2 și W3 au fost arestați prin încheierea penală nr. .../17.07.2014 a Judecătoriei ..., pronunțată în dosarul nr. .../320/2014, rămasă definitivă, pentru 30 de zile fiecare, începând cu 17.07.2014 și până la 15.08.2014, inclusiv.

Inculpatul W1 a fost arestat prin încheierea penală nr. .../19.07.2014 a Judecătoriei ..., pronunțată în dosarul nr. .../320/2014 pentru 30 de zile, începând cu 19.07.2014 și până la 17.08.2014, inclusiv.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ... la data de 11.08.2014 și repartizat aleatoriu completului C2 CPF din compunerea căruia face parte domnul judecător X.

La data de 12.08.2018 instanța a amânat pronunțarea privind verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive luată față de inculpați, precum și cererile de înlocuire formulate, succesiv pentru data de 13.08.2014, iar ulterior pentru data de 14.08.2014.

Prin încheierea pronunțată la data de 14 august 2014, în temeiul art. 348 alin. 2 Cod de procedura penală, instanța a constatat legalitatea și temeinicia arestării preventive a inculpaților: W2, W3 și W1, încarcerați în Arestul IPJ

În temeiul art. 207 alin. (4) Cod de procedură penală, s-a menținut arestarea preventivă a inculpatului W2 și a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de revocare a acesteia, formulată de inculpat, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedură penală, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar al inculpatului W2, prevăzută de art. 211 și urm. Cod de procedură penala, formulată de acesta prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedură penală, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului W2, prevăzută de art. 218 și urm. Cod de procedură penală, formulată de acesta, prin avocat și personal.

În temeiul art. 207 alin. (4) Cod de procedură penală, a fost menținută arestarea preventivă a inculpatului W3, cu antecedente penale și a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de revocare a acesteia, formulată de inculpat, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedura penală, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar al inculpatului W3, prevăzută de art. 211 și urm. Cod de procedură penală, formulată de acesta prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedura penală, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului W3, prevăzută de art. 218 și urm. Cod de procedură penala, formulată de acesta, prin avocat și personal.

În temeiul art. 207 alin. 4 Cod de procedură penală, s-a menținut arestarea preventivă a inculpatului W1, fără antecedente penale și s-a respins

ca neîntemeiată cererea de revocare a acesteia, formulată de inculpat, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedură penală, s-a respins ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a controlului judiciar al inculpatului W1, prevăzută de art. 211 și urm. Cod de procedura penală, formulată de acesta prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedură penală, s-a respins ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului W1, prevăzută de art. 218 și urm. Cod de procedură penală, formulată de acesta, prin avocat și personal.

La data de 10.09.2014, instanța a rămas în pronunțare cu privire la verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive luate față de inculpați și a amânat pronunțarea la 11.09.2014.

Prin încheierea din 11.09.2014 instanța, în temeiul art. 348 alin. (2) Cod de procedură penală, a constatat legalitatea și temeinicia arestării preventive a inculpaților W2, W3 și, până la acest moment și a inculpatului W1, încarcerați în Penitenciarul

În temeiul art. 207 alin. (4) Cod de procedură penală, s-a menținut arestarea preventivă a inculpatului W2 și s-a respins ca neîntemeiată cererea de revocare a acesteia, formulată de inculpat, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedura penala, s-a respins ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura

preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului W2, prevăzută de art. 218 și urm. Cod de procedură penală, formulată de acesta, prin avocat și personal.

În temeiul art. 207 alin. (4) Cod de procedură penală, s-a menținut arestarea preventivă a inculpatului W3, cu antecedente penale și s-a respins ca neîntemeiată cererea de revocare a acestei măsuri, formulată de inculpat, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin.(2) Cod de procedură penală, s-a respins ca neîntemeiată cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului W3, prevăzută de art. 218 și urm. Cod de procedură penală, formulată de acesta, prin avocat și personal.

În temeiul art. 242 alin. (2) Cod procedură penală, s-a admis cererea formulată de inculpatul W1 și a fost înlocuită măsura arestării preventive a acestui inculpat, cu măsura controlului judiciar, prevăzută de art. 211 și urm. Cod de procedura penală.

A respins ca rămasă fără obiect cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive cu măsura preventivă a arestului la domiciliu a inculpatului.

A dispus punerea inculpatului W1 în libertate, dacă nu este arestat sau deținut în altă cauză, de îndată după rămânerea definitivă.

În temeiul art. 215 alin.(1), alin. (2) lit. a), d) Cod procedura penala, a fost obligat inculpatul W1, pe timpul cât se află sub control judiciar: să se prezinte la instanța de judecată ori de câte ori este chemat; să informeze de îndată instanța de judecată cu privire la schimbarea locuinței; să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, Postul de Politie al com. ..., conform programului de supraveghere întocmit de organul de politie, sau ori de câte ori este

chemat; să nu depășească limita teritorială a jud. ..., decât cu încuviințarea prealabilă a instanței; să nu se apropie de persoana vătămată W4, sau de membrii familiei acesteia, sau de martorii M1, M2, M3, M4, M5, M6, W5, M7.

În temeiul art. 215 alin.(3) Cod procedura penală, s-a atras atenția inculpatului W1 ca în caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor stabilite prin încheiere, măsura controlului judiciar se poate înlocui cu măsura arestului la domiciliu, sau cu măsura arestării preventive.

În temeiul art. 215 alin.(5) Cod procedură penală, s-a dispus comunicarea unei copii după încheiere inculpatului, IPJ ..., Postului de Politie al com. ... și Serviciului Public Comunitar de Evidenta a Persoanelor ... si Poliției de Frontiera Romane, de îndată după rămânerea definitivă.

Prin decizia penală nr.../19.09.2014 a Tribunalului ... au fost respinse ca nefondate contestațiile formulate de contestatorii inculpați W2 și W3 împotriva încheierii penale din data de 11.09.2014 pronunțate de Judecătoria ... în dosar nr.../320/2014, în baza art.425 ind.1 pct.1 litera b) Cod procedură penală.

A fost admisă contestația formulată de contestatorul inculpat W1 împotriva încheierii penale din data de 11.09.2014 pronunțate de Judecătoria ..., în dosar nr.../320/2014, în baza art.425 ind.1 pct.2 litera a) Cod procedură penală, pe care a desființat-o parțial și, în rejudecare, a dispus revocarea măsurii controlului judiciar luată față de inculpat, în temeiul art.242 alin.(1) Cod procedură penală.

Prin încheierea de ședință din data de 13.09.2014 instanța, în temeiul art.241 alin.(1) lit.a), alin. (3) Cod procedură penală, raportat la art. 207 alin.(6) Cod procedură penală, a constatat, din oficiu, încetată de drept măsura arestării

preventive a inculpatului W1, deținut în Penitenciarul ..., aplicată prin încheierea penala nr. .../19.07.2014, pronunțată de Judecătoria ..., în dosarul nr. .../320/2014.

S-a dispus punerea inculpatului W1 în libertate de îndată, dacă nu este arestat sau deținut în altă cauză.

Instanța a reținut că, potrivit art. 207 alin.(6) Cod procedură penală, în faza de cameră preliminară, măsura arestării preventive se verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile.

S-a arătat că, întrucât cu ocazia ultimei verificări aceasta nu a mai fost menținută, iar durata pentru care putea să se afle în ființă, în lipsa menținerii, a expirat la 13.09.2014, orele 00,00, a rezultat că măsura arestării preventive a inculpatului a încetat de drept, în condițiile art. 241 alin.(1) lit.a) Cod procedură penală.

Conduita profesională a domnului judecător X trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual penale generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor.

Raportat la obiectul prezentului dosar, secția reține că în conformitate cu dispozițiile art.207 Cod procedură penală verificarea măsurilor preventive în procedura de cameră preliminară se face după cum urmează:

“(1) Când procurorul dispune trimiterea în judecată a inculpatului față de care s-a dispus o măsură preventivă, rechizitoriul, împreună cu dosarul cauzei, se înaintează judecătorului de cameră preliminară de la instanța competentă, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei acesteia.

(2) În termen de 3 zile de la înregistrarea dosarului, judecătorul de cameră preliminară verifică din oficiu legalitatea și temeinicia măsurii preventive, înainte de expirarea duratei acesteia, cu citarea inculpatului.

(3) Dispozițiile art. 235 alin. (4) - (6) se aplică în mod corespunzător.

(4) Când constată că temeiurile care au determinat luarea măsurii se mențin sau există temeiuri noi care justifică o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere menținerea măsurii preventive față de inculpat.

(5) Când constată că au încetat temeiurile care au determinat luarea sau prelungirea măsurii arestării preventive și nu există temeiuri noi care să o justifice ori în cazul în care au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere revocarea acesteia și punerea în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.

(6) În tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 30 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu sau dacă au apărut temeiuri noi, care să justifice menținerea acestor măsuri. Dispozițiile alin. (2) - (5) se aplică în mod corespunzător..."

Legiuitorul a stabilit și calea de atac și termenul în care poate fi exercitată, astfel potrivit **art.205 Cod procedură penală**:

“ (1) Împotriva încheierilor prin care judecătorul de cameră preliminară dispune asupra măsurilor preventive inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la

comunicare. **Contestația se depune la judecătorul de cameră preliminară care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare.**

(3) Contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a acesteia nu este suspensivă de executare.

(4) Contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

(5) Contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea unei măsuri preventive sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior..."

În conformitate cu dispozițiile **art.241 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală** măsurile preventive încetează la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare, iar **potrivit art.242 Cod procedură penală** măsura preventivă se revocă, din oficiu sau la cerere, în cazul în care au încetat temeiurile care au determinat-o ori au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii, dispunându-se, în cazul reținerii și arestării preventive, punerea în libertate a suspectului ori a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.

Inspekția Judiciară susține că domnul judecător X a respectat aceste dispoziții legale însă, **"termenul stabilit pentru verificarea măsurii arestării în**

procedura de cameră preliminară nu a permis ca instanța de control judiciar să se pronunțe asupra contestației formulate, înainte de împlinirea termenului pentru care a fost dispusă anterior măsura, cu consecința constatării încetării de drept a măsurii arestării preventive, chiar dacă această măsură fusese înlocuită cu măsura controlului judiciar, care însă nu era definitivă, la momentul punerii în libertate a inculpatului”.

Secția reține că prin încheierea pronunțată la data de 14.08.2014, instanța a menținut măsura arestării preventive a inculpatului W1 pentru o perioadă de 30 de zile, respectiv până la data de 13.09.2014.

Domnul judecător X a fixat termen pentru discutarea stării de arest a inculpatului W1 la data de 10.09.2014, amânând pronunțarea o zi, respectiv până la data de 11.09.2014, dată la care a înlocuit măsura arestului preventiv cu măsura preventivă a controlului judiciar.

Prin urmare, domnul judecător X a respectat termenul de 30 de zile prevăzut de dispozițiile art.207 alin.(6) din Codul de procedură penală, pronunțându-se asupra legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive cu 2 zile înainte de expirarea duratei măsurii arestării preventive.

Împotriva acestei încheieri nu s-a formulat contestație de către procuror, ci doar de către inculpați.

Potrivit disp. art. 205 din Codul de procedură penală, contestația formulată de procuror împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea sau înlocuirea unei măsuri preventive cu o altă măsură preventivă se soluționează înainte de expirarea duratei măsurii preventive dispuse anterior, în timp ce

██
contestația formulată de inculpat se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

Domnul judecător X, respectând aceste dispoziții legale, nu a trimis dosarul la instanța superioară până la expirarea duratei măsurii arestării preventive dispuse anterior, în vederea soluționării contestației formulate de inculpați, apreciind că dispozițiile legale reglementate de art.205 din Codul de procedură penală nu impun acest lucru.

De altfel, Inspecția Judiciară nu susține că ar exista o dispoziție expresă în acest sens, ci invocă dispozițiile Deciziei nr.XXV(25)/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care a fost admis recursul interesul legii, în raport de dispozițiile vechiului cod de procedură penală, decăzie potrivit căreia „dispozițiile art. 159 alin. (8) fraza a- II-a din Codul de procedură penală se interpretează în sensul că:

1. sintagma folosită de legiuitor "înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate" are caracter imperativ, și nu de recomandare;

2. recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus admiterea sau respingerea propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive va fi soluționat întotdeauna înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate.”

Este de subliniat faptul că această decizie are ca obiect interpretarea unei dispoziții prevăzute de lege, respectiv a articolului 159 aliniatul 8 fraza a –II- a din vechiul Cod de procedură penală, care, **referindu-se atât la recursul declarat de**

██
inculpat, cât și la recursul declarat de procuror, prevedea că recursul se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate.

Or, noul Cod de procedură penală nu cuprinde o dispoziție similară cu cea a vechiului cod de procedură penală, în ceea ce privește termenul în care trebuie soluționată calea de atac formulată de inculpat împotriva încheierii prin care se dispune asupra măsurilor preventive în procedura camerei preliminare.

Faptul că la nivelul Curții de Apel ..., la aproximativ 7 luni de la pronunțarea acestei soluții de către domnul judecător X, conform minutei întâlnirii judecătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul secțiilor penale, s-a recomandat „ca măsurile preventive să nu fie verificate abia în ultima zi, ci cu 3-5 zile anterior expirării duratei lor” **are valoare de recomandare doar pentru viitor** și a avut ca scop înlăturarea “inconvenientelor care pot să apară odată cu revocarea sau înlocuirea măsurii preventive în ultima zi a duratei acesteia.”

Această împrejurare nu reprezintă decât o dovadă în plus a faptului că nu există o dispoziție expres prevăzută de lege potrivit căreia măsurile preventive trebuie verificate cu câteva zile, anterior expirării duratei lor.

Așa cum s-a precizat și anterior, **pentru ca o faptă să fie ilicită, este necesar ca judecătorul să fi încălcat norme imperative pe care ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.**

În cauza de față, astfel cum rezultă din probele administrate în cauză, domnul judecător X nu a încălcat o dispoziție legală, expres prevăzută de lege,

respectiv nu a făcut o greșală cu caracter neîndoielnic, în vădită contradicție cu dispozițiile legale și căreia să-i lipsească orice justificare.

Se impune a fi subliniat faptul că scopul unei acțiuni disciplinare întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. (t) din Legea 303/2004 nu este de a sancționa magistrați care interpretează normele de drept cu bună credință, or așa cum s-a arătat și anterior, domnul judecător X nu a încălcat dispozițiile prevăzute de art.205, 207, 241 sau 242 din Codul de procedură penală.

De asemenea, secția reține că încetarea măsurii arestării preventive a inculpatului W1 a fost consecința faptului că procurorul nu a declarat contestație, care, potrivit art.205 alin.(5) din Codul de procedură penală, trebuia soluționată până la expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior.

Legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave.

Or, așa cum s-a arătat și anterior, nu există dovezi potrivit cărora domnul judecător X a făcut în cauza dedusă judecării aplicarea unor reglementări fără nicio legătură cu speța dedusă judecării sau și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, prin nerespectarea dispozițiilor procedural penale prevăzute de art. 205, 206, 241 sau 242 din Codul de procedură penală.

Față de toate aceste considerente, secția constată că fapta pârâtului, astfel cum a fost descrisă anterior, nu se circumscrie elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 republicată și modificată.

În ceea ce privește cea de a doua abatere disciplinară reținută în sarcina pârâtului, secția reține că dispozițiile art. 99 lit.h) din Legea nr.303/2004, cu modificările și completările ulterioare, reglementează două variante sau modalități normative alternative ale aceleiași abateri disciplinare, respectiv, “ nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor ori întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile”.

Elementul material al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) din Legea nr.303/2004, **în prima variantă normativă**, constă în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, iar **în cea de a doua variantă** constă în întârzierea repetată în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile, variantă în care se regăsește și

neîndeplinirea obligației de a redacta hotărârile judecătorești în termenele prevăzute de lege, în mod repetat și din motive imputabile.

Secția apreciază ca fiind neîntemeiată susținerea pârâtului potrivit căreia în mod greșit Inspekția Judiciară a încadrat fapta constând în neîndeplinirea obligației de a redacta hotărârile judecătorești în termenele prevăzute de lege în dispozițiile prevăzute de art.99 lit.(h) teza a- II- a din Legea nr.303/2004 și nu în dispozițiile prevăzute de art. 99 lit.(h) teza I-a din același act normativ, pentru următoarele considerente:

Prima variantă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) se referă la nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, în mod repetat și din motive imputabile, activitate anterioară pronunțării hotărârii judecătorești, în timp ce neredactarea hotărârii judecătorești în termenul prevăzut de lege este o activitate ulterioară soluționării cauzei de către completul de judecată, prin pronunțarea unei hotărâri.

Pentru întrunirea elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 republicată, cu completările și modificările ulterioare, este suficient să se constate nerespectarea, în mod repetat, a termenelor prevăzute de lege pentru întocmirea lucrărilor ce intră în atribuțiile magistratului, în timp ce pentru întrunirea elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) teza I-a din același act normativ, trebuie să se constate nerespectarea dispozițiilor procedurale, altele decât întocmirea lucrărilor repartizate, care are ca și consecință întârzierea soluționării cauzei. Operativitatea (celeritatea) procesului

penal presupune atât rezolvarea rapidă a cauzei penale, cât și simplificarea procedurilor procesual penale, atunci când este cazul.

Criteriile în raport de care se poate aprecia caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor sunt diferite de criteriile în raport de care se apreciază caracterul imputabil al nerespectării termenului de redactare a hotărârilor judecătorești. Astfel, în timp ce pentru prima variantă normativă a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(h) din Legea nr.303/2004 se are în vedere durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului, conduita părților și a celorlalți participanți la proces, pentru cea de a doua variantă se au în vedere volumul de activitate în perioada de referință, numărul hotărârilor pentru care termenul de redactare a fost nerespectat, precum și durata cu care acest termen a fost depășit.

Legiuitorul a prevăzut cele două variante normative ale acestei abateri disciplinare, având în vedere faptul că, în timp ce nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzei poate fi imputabilă tuturor membrilor completului de judecată și se referă la dispoziții aplicabile pe parcursul judecății, nerespectarea termenului de redactare a hotărârii judecătorești poate fi imputabilă doar judecătorului căruia i-a fost repartizată hotărârea spre motivare.

Termenul de „lucrare” folosit de textul de lege are un caracter general, în acesta fiind incluse toate actele și lucrările a căror întocmire intră în atribuțiile de serviciu ale magistratului.

Acest termen îl regăsim în cuprinsul mai multor dispoziții legale, ca de exemplu, potrivit art. 12 și 13 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, “magistrații sunt obligați să-și îndeplinească, cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu. Judecătorii și procurorii sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile.”

Responsabilitățile ce decurg din respectarea acestor norme legale sunt concretizate și în cerința imperativă prevăzută de art.4 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

Este adevărat faptul că și neredactarea hotărârilor judecătorești în termenul prevăzut de lege are drept consecință încălcarea termenului rezonabil de soluționare a cauzei prin faptul că părțile sunt lipsite de elementul esențial al aducerii la cunoștință a conținutului acestora sub aspectul considerentelor, indispensabile în aprecierea de către părți a argumentelor pro și contra exercitării

unei căi de atac, însă acest lucru nu duce la încadrarea unei astfel de fapte în teza I-a art. 99 lit. h) din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, secția reține că abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (h) teza a- II-a din Legea nr.303/2004, sub aspect obiectiv, constă în neîndeplinirea obligației de a redacta hotărârile judecătorești în termenele prevăzute de lege, în mod repetat, iar din punct de vedere al laturii subiective, se impune ca aceste fapte să fie imputabile judecătorului, fiind exclusă orice cauză care exonerează magistratul de răspundere disciplinară.

În ce privește prima variantă a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h), dispozițiile art.5 alin.(2) lit.g) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd ca obligație a judecătorilor, soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor deduse judecării.

De asemenea, potrivit art.6 alin.(1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană învinuită de săvârșirea unei infracțiuni are dreptul să obțină, într-un termen rezonabil, o decizie definitivă cu privire la temeinicia și legalitatea acuzației ce i se aduce. Instanța europeană a făcut sublinierea, de principiu, că scopul acestui text al convenției este ca persoanele aflate în această situație „să nu rămână multă vreme, nejustificat, sub o asemenea acuzație”.

Curtea a făcut precizarea că aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie făcută în fiecare cauză în parte, în funcție de

circumstanțele sale, precum și prin raportare la criteriile consacrate în materie de jurisprudență a Curții.

Respectarea termenului rezonabil de soluționare a cauzelor reprezintă, dintr-un alt punct de vedere, și un indicator al eficienței desfășurate de către judecător în activitatea sa.

Dat fiind că textul legal impune îndeplinirea cumulativă atât a condiției încălcării în mod imputabil din partea judecătorului a dispozițiilor ce prevăd soluționarea cu celeritate a cauzelor, cât și condiția caracterului repetat al acestei încălcări, secția reține că pentru a atrage răspunderea disciplinară este necesar ca această conduită să se regăsească în mai multe situații în care neîndeplinirea dispozițiilor procedurale să ducă la prelungirea nejustificată a procedurii.

În lipsa unor criterii prevăzute de lege în funcție de care să se stabilească caracterul imputabil al nerespectării dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, se vor avea în vedere toate aspectele care țin de activitatea profesională desfășurată de judecător în perioada de referință și în raport de care să se constate, în concret, dacă această conduită este sau nu imputabilă acesteia, respectiv durata efectivă a procedurii judiciare, complexitatea cauzelor ce constituie obiectul dosarelor menționate în acțiune, numărul total de dosare mai vechi de un an aflate în curs de soluționare pe completul aceluiași judecător, volumul de activitate al judecătorului etc.

Sub aspectul situației de fapt, respectiv a elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) teza I-a din

**Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată,
secția reține următoarele:**

1. Dosarul cu nr.../320/2014

La data de **01.10.2015**, în temeiul art.346 alin.(2) Cod procedură penală, instanța a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., emis în dosarul cu nr.../P/2014, la data de 07.08.2014, privind pe inculpații W2, W3 și W1. A constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul cu nr. .../P/2014, precum și a rechizitoriului Parchetului de pe lângă Judecătoria A dispus începerea judecății și a stabilit termen de judecată pentru data de 16.10.2014.

La data de **02.10.2014**, instanța a rămas în pronunțare cu privire la legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpaților W2 și W3 și a amânat succesiv pronunțarea la data de 03.10.2014, iar apoi la 6.10.2014, când a constatat legalitatea și temeinicia măsurii arestării preventive a inculpaților W2 și W3, a respins ca neîntemeiate cererile de revocare a măsurii și a înlocuit din oficiu măsura arestării celor doi inculpați cu măsura controlului judiciar, dispunând punerea în libertate a inculpaților.

La termenul de judecată din data de **16.10.2014**, instanța a dispus amânarea judecării cauzei constatând că procedura nu este legal îndeplinită cu inculpatul W1. Apărătoarea inculpatului a învederat faptul că inculpatul se afla internat în spital depunând la dosar o adeverință medicală.

La termenul de judecată din data de **6.11.2014** instanța, printre alte măsuri dispuse, a rămas în pronunțare față de cererea formulată de inculpatul W3 de modificare a controlului judiciar și a amânat pronunțarea la data de 7.11.2014.

Prin încheierea din data de **7.11.2014** instanța a admis în parte cererea de modificare a controlului judiciar dispusă prin încheierea penală din data de 6.10.2014 și a înlocuit obligația de a nu depăși limita teritorială a mun. R. cu obligația de a nu depăși limita teritorială a României decât cu încuviințarea prealabilă a instanței și a menținut restul obligațiilor dispuse prin încheierea penală din 06.10.2014 pronunțată în dosarul nr.../320/2014 al Judecătoriei

Prin încheierea penală din **7.11.2014** dată în Cameră de Consiliu, ora 16,20, instanța a îndreptat eroarea materială strecurată în încheierea din data de 7.11.2014, în sensul că s-a hotărât ca alin.(2) din minută și din dispozitivul încheierii de ședință din data de 07.11.2014 să aibă următorul conținut: „înlocuiește obligația de a nu depăși limita teritorială a mun. R. decât cu încuviințarea prealabilă a instanței, cu obligația aceluiași inculpat de a nu depăși limita teritorială a României decât cu încuviințarea prealabilă a instanței”.

La termenul de judecată din data de 11 decembrie 2014, instanța a amânat pronunțarea privind cererea de modificare a controlului judiciar formulată și precizată de inculpatul W2 pentru data de 15 decembrie 2014.

Prin încheierea de ședință din data de **15.12.2014** instanța a admis cererea de modificare a controlului judiciar formulată de inculpatul W2 și a înlocuit obligația de a nu depăși limita teritorială a mun. R. cu obligația de a nu depăși limita teritorială a României decât cu încuviințarea prealabilă a instanței. A respins

ca rămasă fără obiect cererea de înlocuire a obligației de a nu depăși limita teritorială a mun. R. cu obligația de a nu depăși limita teritorială a jud. M..

La data de **15.01.2015** instanța a dat citire actului prin care s-a dispus începerea judecării. A adus la cunoștință inculpaților infracțiunea pentru care au fost trimiși în judecată și a adus la cunoștință că nu au fost excluse probele administrate în faza de urmărire penală.

A adus la cunoștință inculpaților prevederile art.374 alin.(4) C.pr.pen și art.375 C.pr.pen.

Instanța a luat act de faptul că inculpații W3 și W2 au solicitat a fi judecați în procedura de recunoaștere a învinuirii, iar inculpatul W1 nu s-a prevalat de această procedură.

Instanța a dispus disjungerea cauzei cu privire la inculpatul W1 și formarea unui nou dosar care a primit nr.../320/2015.

La 05.02.2015 instanța a rămas în pronunțare sub aspectul legalității măsurii controlului judiciar privind pe inculpați W2 și W3, dar și asupra cererilor de revocare a măsurii și a amânat pronunțarea succesiv la 06.02.2015, apoi la 09.02.2015, când a constatat legalitatea și temeinicia controlului judiciar, menținând măsurile preventive aplicate celor doi inculpați W2 și W3 și nepronunțându-se asupra cererilor de revocare formulate de aceștia.

La data de 19.02.2015 instanța a rămas în pronunțare și a amânat succesiv pronunțarea la 06.03.2015, 13.03.2015, 20.03.2015, 01.04.2015, 06.04.2015 când s-a pronunțat prin sentința penală nr.../06.2015, hotărând condamnarea inculpaților.

2. Dosarul nr.../320/2013 a fost înregistrat, în fond, pe rolul Judecătoriei .. la data de 19.09.2013 și are ca obiect infracțiuni de evaziune fiscală (Legea nr.87/1994, Legea nr.241/2005), primul termen de judecată fiind stabilit pentru data de 24.10.2013. Cauza are ca părți: un inculpat persoană fizică și o parte civilă.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu spre competență soluționare completului C.02 din compunerea căruia face parte domnul judecător X, de la Judecătoria

În urma analizei amânărilor care s-au dispus la fiecare termen de judecată, au fost identificate atât cauze obiective, cât și cauze subiective, care au determinat amânarea judecării.

Astfel, ca și cauze obiective, se regăsesc amânarea cauzei în vederea garantării dreptului la apărare și asigurării asistenței juridice a inculpaților (s-au acordat 3 termene pentru garantarea dreptului la apărare –24.10.2013, 13.02.2014, 18.09.2014), pentru a se verifica legalitatea sesizării instanței de judecată (14.07.2014) și pentru a fi administrat probatoriul.

Totodată a fost identificat și un motiv subiectiv, care a avut o pondere importantă în temporizarea cauzei, respectiv **amânarea pronunțării cauzei la datele de 28.11.2013, 13.12.2013, 17.12.2013, 20.12.2013, 08.01.2014, 13.01.2014, 17.01.2014, când s-a repus cauza pe rol pentru atașarea unui dosar în vederea verificării aspectelor legate de cadrul procesual și, ulterior, s-a amânat din nou, în mod succesiv, pronunțarea la data de 6.11.2014, 21.11.2014, 5.12.2014, 9.12.2014, 12.12.2014, 18.12.2014, 19.12.2014, 30.12.2014, 08.01.2015, 14.01.2015, dată la care a fost pronunțată sentința**

penală nr.../14.01.2015. Această sentință a fost redactată la data de 29.06.2015, cu depășirea termenului legal prevăzut pentru redactare.

Din aceste date rezultă că dosarul a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ... la data de 19.09.2013, a parcurs 24 termene de judecată, durata totală a procedurii până la data redactării hotărârii fiind de 1 an și 10 luni.

Probele administrate în cauză conduc la concluzia că acest mod de instrumentare a cauzelor de către domnul judecător X, constând în amânarea pronunțării în mod repetat, nu a intervenit doar în dosarele cu nr. .../320/2013 și .../320/2014, exemplificate mai sus, ci și în alte cauze repartizate spre soluționare acestuia, respectiv: nr..../320/2013, nr.../320/2013/a1, nr.../320/2014, nr.../320/2011, nr.../320/2012, nr.../320/2014, nr.../320/2014, nr.../320/2014, nr.../320/2014, nr.../320/2014, nr.../320/2013, nr..../320/2014 etc.

De asemenea, în ce privește amânările de pronunțare, rezultă faptul că domnul judecător X, în perioada 01.01.2014 – 31.07.2015, a amânat pronunțarea în 407 dosare. Dintre acestea, într-un număr de 233 dosare, a fost amânată pronunțarea pentru perioade mai mici de 15 zile, în 94 de dosare a fost amânată pronunțarea 1 singură dată, în 103 dosare pronunțarea a fost amânată de 2 ori, în 20 dosare pronunțarea a fost amânată de 3 ori, în 13 dosare pronunțarea a fost amânată de 4 ori, în 2 dosare pronunțarea a fost amânată de 5 ori și într-un singur dosar pronunțarea a fost amânată de 6 ori.

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă următoarele: într-un număr de 97 de dosare pronunțarea a fost amânată pentru perioade mai mari de 15 zile, într-un dosar pronunțarea a fost amânată de 25 de ori, a fost amânată de 20 de ori, în 3 dosare pronunțarea a fost amânată de 19 de ori, într-un dosar pronunțarea a fost amânată de 16 de ori, într-un dosar pronunțarea a fost amânată de 15 de ori, într-un dosar pronunțarea a fost amânată de 14 de ori, 2 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 13 de ori, 2 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 12 de ori, 8 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 11 de ori, 14 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 10 de ori, 7 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 9 de ori, 8 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 8 de ori, 4 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 7 de ori, 13 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 6 de ori, 18 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 5 de ori, 10 dosare în care pronunțarea a fost amânată de 4 de ori, 1 dosar în care pronunțarea a fost amânată de 2 de ori.

În ce privește dosarele în care s-a constatat faptul că amânarea de pronunțare a fost dispusă pentru perioade mai mari decât cele legale, se evidențiază următoarele: în dosarul cu nr.../320/2013 a fost amânată pronunțarea de 25 de ori pe o perioadă de 84 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013* a fost amânată pronunțarea de 19 ori pe o perioadă de 78 de zile, în dosarul cu nr.../320/2011 a fost amânată pronunțarea pe o perioadă totală de 101 zile, în dosarul nr...248/2013 a fost amânată pronunțarea pe o perioadă de 52 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013 a fost amânată pronunțarea de 11 ori pe o perioadă

totală de 52 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013/320/2013 a fost amânată pronunțarea de 10 ori pe o perioadă totală de 56 de zile.

Urmare a datelor comunicate cu adresa nr.1187/05.08.2015 de Judecătoria ..., au fost identificate, de asemenea, dosare în care domnul judecător a amânat succesiv pronunțarea pe perioade mai mari decât cele prevăzute de lege, urmate de repunerea cauzei pe rol și amânarea ulterioară în mod succesiv a cauzei, de exemplu: în dosarul cu nr.../320/2012 a fost amânată pronunțarea de 16 ori și a fost repusă pe rol o dată cauza; în dosarul cu nr.../320/2014 au fost 8 amânări de pronunțare urmate de repunerea pe rol a cauzei o singură dată; în dosarul cu nr..../320/2012 au fost dispuse 8 amânări de pronunțare și s-a repus pe rol cauza o singură dată; în dosarul cu nr.../320/2014 au fost dispuse 5 amânări de pronunțare și o repunere pe rol a cauzei; în dosarul cu nr.../320/2013 a fost amânată pronunțarea de 20 de ori și au avut loc 2 repuneri pe rol ale cauzei; în dosarul cu nr.../320/2014 au fost în total 4 amânări de pronunțare și 2 repuneri pe rol ale cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 306 din Vechiul Cod procedură penală deliberarea și pronunțarea hotărârii se fac de îndată după încheierea dezbaterilor. Pentru motive temeinice, deliberarea și pronunțarea pot fi amânate cel mult 15 zile.

Conform dispozițiilor art.391 alin. (1) din Noul Cod de procedură penală deliberarea și pronunțarea hotărârii se fac în ziua în care au loc dezbaterile sau la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 15 zile de la închiderea dezbaterilor.

(2) În situații excepționale, când, raportat la complexitatea cauzei, deliberarea și pronunțarea nu pot avea loc în termenul prevăzut la alin.(1), instanța poate amâna pronunțarea o singură dată pentru cel mult 15 zile.

Potrivit dispozițiilor art. 344 din vechiul Cod de procedură penală, dacă în cursul deliberării instanța găsește că o anumită împrejurare trebuie lămurită și că este necesară reluarea cercetării judecătorești, repune cauza pe rol. Dacă lămurirea acelei împrejurări se poate face numai prin reluarea dezbaterilor, instanța o va pune în discuție în aceeași ședință, dacă este posibil, sau în altă ședință în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 395 din noul Cod de procedură penală, dacă în cursul deliberării instanța găsește că o anumită împrejurare trebuie lămurită și că este necesară reluarea cercetării judecătorești sau a dezbaterilor, repune cauza pe rol.

Din situația dosarelor analizate, rezulta că, în mod repetat, domnul judecător X a procedat la amânarea succesivă a pronunțării, iar în unele cazuri la repunerea acestora pe rol, ceea ce denotă faptul că acesta nu era pe deplin lămurit asupra tuturor aspectelor cauzei la momentul închiderii dezbaterilor.

Amânarea de pronunțare reprezintă o instituție juridică reglementată de Codul de procedură penală. Regula procesului judiciar este reprezentată de pronunțarea hotărârii în ședință publică din aceeași zi cu cea în care a avut loc dezbaterile pe fondul cauzei, iar amânarea pronunțării reprezintă excepția care intervine în situația în care judecătorul nu poate hotărî de îndată.

Din verificările efectuate a rezultat că domnul judecător a îndeplinit unele dintre atribuțiile specifice funcției, cu nerespectarea dispozițiilor legale și regulamentare, ceea ce a condus la prelungirea nejustificată a duratei procedurilor judiciare din dosarele ce i-au fost repartizate spre soluționare.

Astfel, așa cum s-a arătat anterior, secția reține că domnul judecător X, cu excepția dosarelor nr.../320/2014 și nr.../320/2013 ale Judecătoriei ..., a procedat într-un număr semnificativ de cauze și în mod repetat la amânarea succesivă a pronunțării, pe o perioadă mai mare de 15 zile în materie penală (în raport de dispozițiile vechiului cod de procedură penală), respectiv mai mare de 30 de zile (în raport de dispozițiile noului cod de procedură penală), urmată în unele dintre cauze de repunerea acestora pe rol, fiind încălcate astfel dispozițiile art.391 din Noul Cod de procedură penală și respectiv art.306 din Vechiul Cod procedură penală.

În perioada 01.01.2014 – 26.06.2015, domnul judecător X a amânat pronunțarea în 362 de dosare din totalul de 515 soluționate, rezultând un procent de 70,29%. Într-un număr de 97 de dosare pronunțarea a fost amânată pentru perioade mai mari de 30 zile, în acest sens evidențiindu-se următoarele: în dosarul cu nr.../320/2013 a fost amânată pronunțarea de 25 de ori pe o perioadă de 84 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013* a fost amânată pronunțarea de 19 ori pe o perioadă de 78 de zile, în dosarul cu nr.../320/2011 a fost amânată pronunțarea pe o perioadă totală de 101 zile, în dosarul nr.../248/2013 a fost amânată pronunțarea pe o perioadă de 52 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013 a fost amânată pronunțarea de 11 ori pe o perioadă

totală de 52 de zile, în dosarul cu nr.../320/2013/320/2013 a fost amânată pronunțarea de 10 ori pe o perioadă totală de 56 de zile.

Totodată, au fost identificate dosare în care domnul judecător a amânat succesiv pronunțarea pe perioade mai mari decât cele prevăzute de lege, urmate de repunerea cauzei pe rol și amânarea ulterioară în mod succesiv a cauzei, astfel cum s-a reținut în situația de fapt expusă anterior.

De asemenea, în dosarul cu nr.../320/2014, pârâtul a amânat de mai multe ori pronunțarea cu privire la soluțiile vizând legalitatea și temeinicia măsurilor preventive ori a cererilor de înlocuire sau de revocare a acestora.

Textul de lege invocat prevede expres care este durata maximă pentru care se poate amâna cumulativ pronunțarea într-o cauză, fiind vorba astfel de un termen imperativ, însă i se lasă libertatea judecătorului de a aprecia în ce măsură are nevoie de timp pentru a delibera, dar cu respectarea dispozițiilor legale.

Procedura uzitată de pârât conduce la concluzia certă că acesta nu cunoștea dosarele, cu toate că dispozițiile legale prevăd că atunci când instanța rămâne în pronunțare, cauza este lămurită sub toate aspectele.

În raport de perioada și de motivele pentru care domnul judecător X a dispus amânarea pronunțării în cauzele exemplificate mai sus și ulterior a dispus repunerea acestora pe rol, de frecvența cazurilor în care a apelat la acest procedeu, secția apreciază că această practică a pârâtului reprezintă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor judiciare, de natură a afecta drepturile procesuale ale părților precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Aceasta deoarece pe de o parte, în intervalul de timp în care cauzele s-au aflat la judecător pentru deliberare, procedurile judiciare au fost întrerupte, împrejurare ce a determinat evident temporizarea procedurii în respectivele dosare, iar pe de altă parte, prin repunerea cauzelor pe rol pentru motive ce puteau fi identificate încă de la studierea dosarelor s-a ajuns la amânarea în mod nejustificat a soluționării acestora.

Sub aspectul volumului de activitate în perioada 01.01.2014 – 31.12.2014, din înscrisurile aflate la dosar, rezultă că domnul judecător a participat la 355 ședințe de judecată, a rulat un număr de 2607 dosare, a participat la soluționarea a 420 de dosare, a pronunțat 383 hotărâri și i-au revenit spre redactare un număr de 383 hotărâri. Prin comparație cu datele statistice comunicate pentru restul judecătorilor din cadrul secției la care funcționează domnul judecător se constată că aceasta se situează printre judecătorii cu cel mai mare volum de activitate de la nivelul secției.

În perioada 01.01.2015 – 26.06.2015, domnul judecător a participat la 127 ședințe de judecată, a rulat un număr de 1019 dosare, a participat la soluționarea a 218 de dosare, a pronunțat 132 hotărâri și i-au revenit spre redactare un număr de 132 hotărâri. Prin comparație cu datele statistice comunicate pentru restul judecătorilor din cadrul secției la care funcționează domnul judecător se constată că acesta se situează printre judecătorii cu cel mai mare volum de activitate de la nivelul secției.

De asemenea, în perioada de referință domnul judecător a fost desemnat cu atribuții privind emiterea Mandatelor de Urmărire Internațională și a Mandatelor

Europene de arestare în materie penală și cu atribuții privind eliberarea cauțiunilor achitate în materie penală.

Apărările domnului judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat o suprasolicitare cu consecințe negative asupra activității de judecată, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, deși reale, nu justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, întrucât tocmai acest mod deficitar de instrumentare a dosarelor, pe perioade mari de timp, suprapus pe un număr sporit de cauze ce i-au fost repartizate a condus la o supraîncărcare a judecătorului și, implicit la o creștere progresivă a efortului depus de acesta.

Acest volum de activitate este însă și consecința modului deficient de gestionare a ședințelor de judecată, ce a constat în nepronunțarea în ziua în care au avut loc dezbaterile, amânarea repetată a pronunțărilor urmată uneori de repunerea cauzelor pe rol, cu consecința supraaglomerării și chiar a epuizării fizice.

Așa cum rezultă și din declarația martorului M8, domnul judecător are un stil aparte de a studia ședințele de judecată, respectiv vine la serviciu la orele 1,00-2,00, în noaptea anterioară ședinței, pentru a studia dosarele, astfel încât este normal ca după terminarea ședinței, din cauza oboselii, să nu poată delibera. Același martor a arătat că, în timpul săptămânii, domnul judecător studiază practica în materie penală și noile coduri.

Secția nu va reține nici apărarea potrivit căreia amânările de pronunțare au avut cauze justificate cum ar fi, specificitatea dosarelor, intrarea în vigoare a noilor coduri și necesitatea aprofundării legislației în materie, pregătirea unor formulare

utile soluționării cu celeritate a cauzelor, deoarece aspecte similare celor verificate au fost identificate și anterior acestei perioade, conform sentințelor verificate.

Volumul mare de muncă, dar comparabil cu al altor colegi din instanță, precum și îndeplinirea altor atribuții nu îl exonerează pe pârâtul judecător de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere.

Sub aspectul situației de fapt, respectiv a elementului material al laturii obiective, a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (h) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, secția reține următoarele:

În ceea ce privește depășirea termenelor de redactare a hotărârilor pronunțate în anul 2014-09.09.2015, din înscrisurile depuse la dosar rezultă că domnul judecător X a avut un număr de 149 dosare în care termenul de redactare a fost depășit.

De asemenea, la data de 26.06.2015, domnul judecător avea 24 dosare în care termenul de redactare a hotărârilor pronunțate era depășit, cele mai vechi hotărâri fiind pronunțate la data de 17.04.2015.

Prin urmare, în perioada 01.01.2014 -09.09.2015, domnul judecător x a avut un număr de 149 de dosare în care termenul de redactare a hotărârilor a fost depășit, cu perioade cuprinse între 15-220 de zile, exemplificând în acest sens următoarele:

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../15.04.2014 a fost redactată la data de 06.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../14.05.2014 a fost redactată la data de 14.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../14.05.2014 a fost redactată la data de 15.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../30.04.2014 a fost redactată la data de 15.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../14.05.2014 a fost redactată la data de 06.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2014 în care sentința penală nr.../03.12.2014 a fost redactată la data de 29.06.2015;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2014 în care sentința penală nr.../28.01.2015 a fost redactată la data de 29.06.2015;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2013 în care sentința penală nr.../19.12.2014 a fost redactată la data de 24.06.2015;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2014 în care sentința penală nr.../26.04.2014 a fost redactată la data de 06.10.2014;

[REDACTED] -dosar nr.../320/2014 în care sentința penală nr.../19.09.2014 a fost redactată la data de 19.01.2015.

La data finalizării cercetării disciplinare, domnul judecător X nu mai avea la redactat nicio hotărâre în care termenul de redactare prevăzut de lege să fi fost depășit.

Potrivit art.406 (1) din Codul de procedură penală hotărârea se redactează în cel mult 30 de zile de la pronunțare.

Privitor la redactarea cu întârziere a hotărârilor, situația de fapt anterior reținută conduce la concluzia depășirii termenului de redactare, precum și la cea a caracterului repetat al întârzierilor în redactare de către domnul judecător X.

În ce privește aprecierea caracterului imputabil al depășirii termenului legal de redactare a hotărârilor, secția reține că domnul judecător X a înregistrat depășiri ale termenului de redactare în materie penală și de aproximativ 220 de zile, pentru care nu pot exista justificări obiective și rezonabile, în condițiile în care volumul de muncă, deși mare, a fost comparabil cu al colegilor săi, care nu au înregistrat astfel de întârzieri.

Prin urmare, apărările domnului judecător în sensul existenței unor motive obiective care au determinat un efort suplimentar din partea acesteia, respectiv volumul mare de activitate înregistrat, deși reale, nu justifică nerespectarea dispozițiilor referitoare la efectuarea lucrărilor în termenele prevăzute de lege, întrucât modul defectuos de instrumentare a cauzelor, pe perioade mari de timp, suprapus pe un număr sporit de cauze ce i-au fost repartizate a condus la o supraîncărcare a completului său.

Secția apreciază că activitatea desfășurată de pârât, astfel cum a fost reținută mai sus, în raport de perioada și de frecvența cazurilor în care au fost depășite termenele de redactare prevăzute de lege, reprezintă o exercitare necorespunzătoare a atribuțiilor judiciare, de natură a afecta drepturile procesuale ale părților.

În consecință, secția reține că nerespectarea dispozițiilor prevăzute de art. 406 din Codul de procedură penală, în modalitățile descrise anterior, are un caracter imputabil pârâtului, nefiind justificată de cauze obiective care să o circumscrie unei culpe scuzabile.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. (h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției.

Astfel, magistratul realizează că încalcă principiile ce guvernează activitatea de judecată, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv amânarea soluționării cauzelor și nerespectarea unui termen rezonabil, acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul laturii subiective, atât în ce privește teza I, cât și în ce privește teza a –II-a a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. (h) din Legea nr.303/2004, Secția reține că, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să gestioneze ședințele de judecată, să-și îndeplinească obligația de a studia cauzele cu care a fost investit, să facă aplicarea dispozițiilor legale ce se impuneau pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și să respecte termenul prevăzut de lege pentru motivarea hotărârii.

În același sens, vinovăția pârâtului rezultă din conduita pasivă adoptată pe parcursul soluționării cauzelor expuse mai sus, dar și din modul în care a înțeles să ignore dispozițiile procedurale.

Este relevant faptul că în cauză, nerespectarea dispozițiilor procedurale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, reprezintă o modalitate caracteristică de exercitare a atribuțiilor specifice funcției care încalcă dreptul părților recunoscut prin art. 21 din Constituția României și prin art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Fapta săvârșită de pârât a avut consecințe grave, fiind încălcate drepturile procesuale ale persoanelor ce aveau calitatea de părți în cauzele evidențiate mai sus, aducându-se atingere și prestigiului justiției prin nerespectarea cadrului legal de soluționare al acestora.

De asemenea, prin inactivitatea domnului judecător, constând în redactarea cu întârziere sau în neredactarea hotărârilor pronunțate, situație care s-a perpetuat pe o perioadă de mai multe luni de zile, părțile au fost lipsite de elementul esențial al aducerii la cunoștință a conținutului hotărârilor judecătorești sub aspectul considerentelor, indispensabile în aprecierea de către părți a argumentelor pro și contra exercitării unei căi de atac, fiind încălcate obligațiile judecătorilor de a asigura supremația legii, respectarea drepturilor și libertăților persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii.

Faptul că la finalizarea cercetării disciplinare pârâtul nu mai avea nicio hotărâre pentru care termenul de redactare să fi fost depășit, nu constituie o cauză de înlăturare a răspunderii disciplinare, ci va fi avut în vedere la circumstanțierea faptei și individualizarea sancțiunii.

În consecință, având în vedere cele arătate anterior, secția constată că faptele domnului judecător X concretizate în: amânarea succesivă, în materie

penală, a pronunțării, pe o perioadă mai mare de 15 zile (în raport de dispozițiile vechiului Cod de procedură penală) și de 30 de zile (în raport de dispozițiile noului Cod de procedură penală), urmată în unele cauze de repunerea acestora pe rol, fiind încălcate dispozițiile prevăzute de art.391 din noul Cod de procedură penală și respectiv 306 din vechiul Cod de procedură penală, precum și nerespectarea în mod repetat a termenului de redactare în materie penală, existând situații în care termenul de redactare a fost depășit și cu aproximativ 220 de zile, au un caracter imputabil acestuia, nefiind justificate de cauze obiective care să le circumscrie unei culpe scuzabile și întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I- a și teza a- II- a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Pentru motivele expuse anterior, secția va admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului X, respectiv pentru abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.(h) teza I-a și teza a –II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și va respinge acțiunea disciplinară, având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.t) teza a- II –a din același act normativ, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția urmează a avea în vedere

împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul judecător.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Astfel, Secția reține că pârâtul nu a mai fost sancționat disciplinar, este cunoscut în colectiv ca fiind un judecător care studiază aprofundat legislația și practica judiciară, iar în ultimii ani s-a situat printre judecătorii cu cel mai mare volum de activitate, respectiv cel mai mare număr de cauze soluționate, din cadrul instanței.

În analiza gravității faptelor se impune a fi avută în vedere durata mare, chiar excesivă în unele cazuri, a amânărilor de pronunțare, precum și a nerespectării termenelor de redactare a hotărârilor, consecințele acestor întârzieri asupra drepturilor părților referitoare la durata procedurilor judiciare (prelungirea duratei procedurii în care dosarele au stat în nelucrare perioade mari de timp), în contextul în care dosarele respective au ca obiect cauze penale, existând riscul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale.

Se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Modul în care domnul judecător X a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor procedurale în cauzele exemplificate anterior și să gestioneze cauzele ce i-au fost repartizate demonstrează faptul că acesta a manifestat dezinteres față de consecințele pe care faptele sale le pot avea asupra drepturilor părților, afectând în mod grav prestigiul funcției de magistrat.

Având în vedere cele arătate mai sus, secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârât a unei sancțiuni care să-l atenționeze pe acesta în sensul unei gestionări mai bune a ședințelor de judecată și a evitării săvârșirii unor fapte similare pe viitor.

Ca urmare, față de disp. art.100 lit. a) din Legea nr. 303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, secția apreciază că se impune aplicarea față de domnul judecător X a sancțiunii constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza I și teza a-II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului X, judecător în cadrul Judecătoriei

În baza art.100 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., sancțiunea disciplinară constând în „avertisment” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(h) teza I-a și teza a –II- a din același act normativ.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului X – judecător în cadrul Judecătoriei ..., având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.t) teza a- II –a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Președinte

Judecător ...

Judecător...

Judecător ...

Judecător ...

Judecător ...

Judecător ...

Judecător ...

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

